

משולחנו...

יוני 2018

בבית הפלמ"ח

בחודש יוני הגיעו לספורים ולימי עיון בבית הפלמ"ח 8,555 מבקרים ומבקרות!

יש לנו אתר אינטרנט חדש! נשמח שתבקרו בו! - [לכניסה לחצו כאן](#)
 כמו כן, חיילי ביסל"ח, "עדים במדים" ונגדי אכ"א ביקרו בתצוגות הבית.
 באולם: כנס מיט"ב ויום עיון גדוש ומעניין בהנהגת מפמ"רית היסטוריה
 במשרד החינוך.
 ולבסוף - פרידה אחת מרגשת...

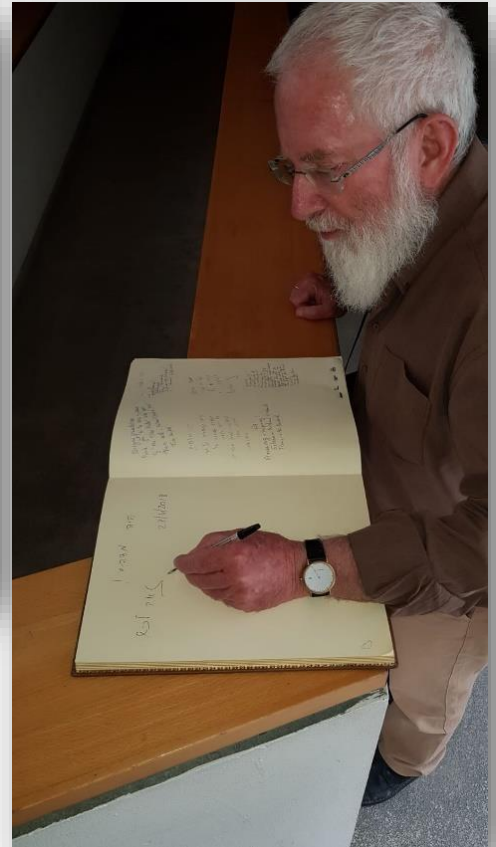
לאחר 17 שנים כמנהל בית הפלמ"ח, זאב לכיש עזב

התחננו שיישאר, אך לבסוף בירכנו לקראת הפרישה. וכך, ובסוף החודש עזב זאב את המוזיאון, לא לפני שערכנו הרמת כוסית חגיגית ואינטימית עם אנשי הבית, הצטרפנו להדרכה האחרונה שלו, צחקנו והתרגשנו.

אנו מאחלים לזאב הרבה הצלחה בחיים שאחרי. מקווים שבין כל הטיולים בארץ ובעולם, ימצא זמן לבוא לבקר אותנו, שלא לומר להתנדב. זאב, אתה כבר חסר לנו!

בתמונה: צוות המדריכות והמדריכים יחד עם שירי זאב במעגל סיכום מרגש

בתמונות – היום האחרון של זאב בבית הפלמ"ח: הרמת
 כוסית חגיגית עם הפלמ"חניקים וחברי הבית, בה נשאו דברי
 פרידה זאב, שייקה גביש ושירי ארליך, הדרכת "עדים במדים"
 לאחר שחזרו מפולין ב"תערוכת הנגב" שב"אוצר התמונות".
 לבסוף, כתב זאב כמה מילים על החוויה בבית הפלמ"ח בספר
 המבקרים שבמוזיאון.

התנסות חונכים מביסל"ח – פעם שלישית זו כבר מסורת!

לאחר פעמיים מוצלחות במיוחד, הגיע החודש מחזור נוסף של חניכים מביסל"ח כדי להדריך את חבריהם באוספים ובתערוכות הבית.

בתחילת החודש הגיעו כ-12 חיילים, שי המדריך, סיירו, למדו והכינו את ההדרכות שלהם. שבוע לאחר מכן באו 200 חיילים נוספים, חבריהם לקורס, כדי לשמוע מפיהם על הפלמ"ח בתצוגות "מסע פלמ"ח" ו"יד לגח"ל", ב"אוצר התמונות", בחדר נופלים ובתערוכת שיריו של נתן אלתרמן.

בין השאר, שוחחו החיילים על סוגיות פיקודיות בפלמ"ח וניסו לשאול מה הם היו עושים כמפקדים.

היה מעניין, ואנחנו כבר מצפים למחזור הבא!

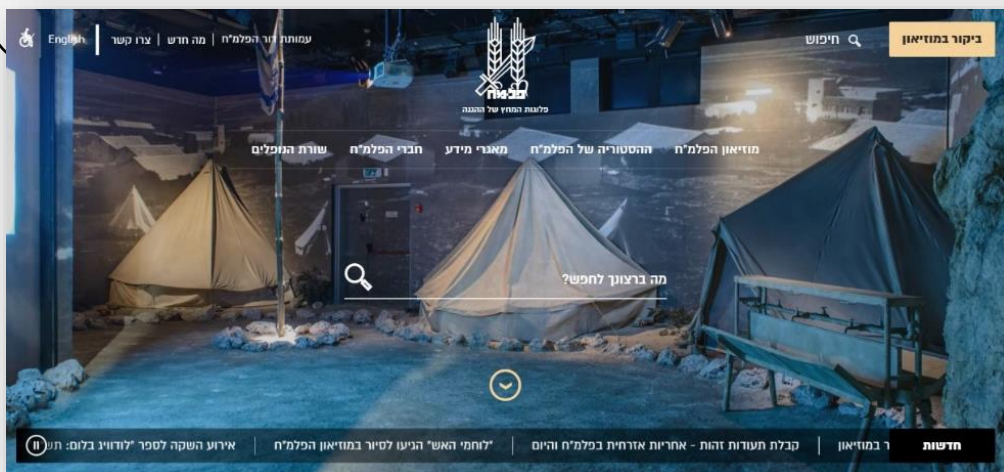
בתמונות: חיילים מדריכים את חבריהם בתערוכות הבית.

הודעה חגיגית ומרגשת –

אתר בית הפלמ"ח באינטרנט עבר שיפוץ, וכעת הוא נגיש יותר וברור יותר! האתר עובד גם בסמארטפונים שלכם!

באתר, מעבר למידע על המוזיאון, תוכלו למצוא תוכן ומידע על הפלמ"ח, לוחמיו, הקרבות בהם השתתפו, תמונות ועוד.

עדים במדים

בסוף החודש הגיעו קצינים ונגדים שיצאו למסע לפולין במסגרת "עדים במדים". מהמסע הם חזרו לפני כחודשיים, ואלינו הם הגיעו ליום בנושא ה"יום שאחרי". היה מגוון ומעניין! החיילים שמעו את ההרצאה "משם לכאן", שמספרת את סיפורו של אוסי רביד, לוחם פלי"ם שיצא לאירופה לאחר מלחמת העולם השנייה ומצא שם את משפחתו. את ההרצאה העבירה שירי ארליך. לאחר מכן צפו בסרט המשלחת, ולבסוף סיירו בתצוגת "יד לגח"ל" ובתערוכות הבית יחד עם זאב, בהדרכתו האחרונה!

בסוף היום אמרו החיילים כי ל"יום שאחרי" יש כעת משמעות כפולה עבורם:

האחת, היום שאחרי המסע שלהם לפולין, הסיכום המשמעותי עם המפקדים ועם השותפים למסע. השנייה, היום שאחרי מלחמת העולם השנייה והסיפור של ניצולי השואה לאחר שחרור המחנות, במסע הבריחה וההעפלה לארץ ובתרומתם במלחמת העצמאות.

בתמונה:

זאב והקצינים בתערוכה "צדקת הדרך", המאגדת 22 שירים של נתן אלתרמן.

עוד מאירועי החודש באולם:

כנס נגדי אגף כוח-אדם הגיעו ליום עיון מעניין במיוחד שבשיאו הופעה של גולן אזולאי.

כנס מיט"ב שכלל גם סיורים בתצוגת מסע פלמ"ח. בתמונה: חיילים ממלאים את האולם

יום עיון למורים להיסטוריה

המורים של מחוז מרכז הגיעו ליום עיון. הרצו בפניהם: יהושע סובול, פרופסור דני גוטווין, אל"מ (מיל) יאיר בן שלום ופרופ' מוטי גולני.

מיטיבי הלכת והקשב הצטרפו בסוף היום הגדוש הזה לסירים בבית.

אנו מברכים על השותפות העמוקה בנינו ובין מפמ"רית היסטוריה ומצפים לימים מרתקים נוספים!

כנס מדרשות

כמדי שנה, הגיעו בנות המדרשות התורניות מרחבי הארץ לכנס לקראת גיוסן לצה"ל. את הכנס הוביל האגף הביטחוני-חברתי במשרד הביטחון והוא עסק בהכנה ערכית ואינפורמטיבית למסלול אותו יעברו במהלך שירותן.

מדריכים מככבים!

איציק, המדריך הוותיק ביותר בבית הפלמ"ח (7 שנים זה לא צחוק), הופיע בשעשועון הטרווייה "המרדף" בערוץ "כאן 11".

איציק, מעבר למענה מוצלח מאוד על השאלות, לא שכח מהיכן הוא בא, ולא הפסיק להזכיר את הפלמ"ח.

לצפייה בפרק מתוך "יו-טיוב" [לחצו כאן](#)

**

לאחר שירותה במוזיאון כחיילת נח"ל, חזרה אלינו החודש אילי – והפעם במשרת סטודנטית!

שמחים מאוד לקבל אותה בחזרה הביתה ומאחלים לה להדריך קבוצות חדשות, להעמיק וללמוד.

נסיים הפעם בשיר של אלתרמן, אותו קראה לירן לזאב לכיש ביום עזיבתו:

הוא היה לא בסדר / נתן אלתרמן

לְכַאוֹרָה לֹא הָיָה בּוֹ כְּאֶלּוֹ
שׁוֹם לְקוֹי בְּגִלּוֹי אוֹ בְּסִתָּר,
אֶךְ יוֹדְעֵיו מְשָׁנִים כְּבָר הַכִּירוּ
שְׁאֲצָלוֹ הַבְּרָגִים לֹא בְּסִדָּר.

תּוֹךְ כְּדֵי דִיּוֹנִים רַבֵּי חֹם
בְּהֶרְבֵּה בְּעִיּוֹת חֲשׁוּבוֹת,
הָיָה קֶסֶם הוּא לִפְתָּע פֶּתְאֵם
וְאוֹמֵר: דִּי, צָרִיךְ לַעֲבֹד.

בְּקִצּוֹר, הֶהְמָשֵׁךְ כְּבָר צָפוּי.
הוּא הָיָה לֹא שְׁפוּי.

הוּא דָרַשׁ מִכְּלָנוּ תְּמִיד וּבְקוֹל
הִגִּינוֹת וּמִסִּירוֹת וּנְכוֹנוֹת לְשֵׁאת עַל.
אֶךְ כִּיּוֹן שֶׁהָיָה הוּא מִפְּרָע, כְּמִסְפָּר,
הוּא דָרַשׁ זֹאת תְּמִיד מִעֲצָמוֹ בְּעֶקֶר.

בְּקִצּוֹר, הָהָ, יְגוֹן וְתוֹגָה -
הוּא הָיָה מְשֻׁנָּע.

הוא בתוך המדינה הפורחת
לא השיג צבירת הון
אוטומטית.

כי במקום לחפש מה לקחת,
הוא חפש מה לתת, הלונטיק
[=המטורף ד.ג.].

הוא עסק בבנין ופיתוח
וסלל וספר וחצב הוא.
אך כיון שהיה חוללה-רוח
לפרסום לא דאג מימיו הוא.

למה לך - כך דבר אל אשתו -
חפצינוי ושיטחים וגדלה.
משום ככה עזבה היא אותו,
כי הבינה: דעתו לא צלולה.

יש לו - כך היא הביעה דעתה -
פרנויה שקטה.

את ילדם, שהיה בן שלש,
היא לקחה איתה, אך על הסף
לתינוק עוד הספיק הוא

אחר-כך עוד הוא חי בשנותים
בצניעות, בענוה, בלי כל שני,
בעמל ישראל ובחירעין -
כי טרוף - אם זה כרוני, זה
כרוני.

ובהגיע קצו, אל אמר:
מה זכיות יש לזה החבר?
אז אמרו הכרובים: שום
דבר!
מעלות חשובות הוא חסר.

יש לו זכות יחידה ואחת:
הוא היה פסיכופט.

הוא השאיר בעולם מקצת
סבר-פנים,
קצת ישרות וטוב לב ושמירת
אמונים,
אך אפלו על זה, מסבות
שלעיל,
קבלה חתומה הוא שכתב
לקבל.

אז אמר אלהים בתוּגָה:
בוא אלי, משגע.

מבחינתנו, בין היתר, זאב היה "משוגע" לקהל הסיני.
כאן בתמונה, עם מפקד משטרת מחוז סצ'ואן ופמלייתו,
בביקור במוזיאון לפני שנה.